

Rugsėjo 29 d. 16 val. Panevėžio miesto dailės galerijoje atidaroma XXIV Panevėžio tarptautinio keramikos simpoziumo paroda.

„Šiomet simpoziume dalyvauja 8 keramikai iš Lietuvos, Brazilijos, Jungtinės Karalystės, Lenkijos, Ukrainos, Taivano ir Pietų Korėjos. Beveik mėnesį vykusiame kūrybiniame procese netruko nei džiugių atradimų, nei gana karčių nusivylimų. Kaip ir kaskart, menininkų ambicijas išpildo arba apkarpo viena pagrindinių bendraautorių – ugnis, nuo kurios malonės irgi priklauso tai, ką lankytojai išvys parodoje“, – sako simpoziumo vadovė Aurelija Seilienė.

Sukurtus darbus galima grupuoti į gamtinius, natūralius pavidalus ir architektūriškas, stuktūriškas formas. Kai kurių autorių kūriniai kalba apie šių dviejų grupių maišymąsi tarpusavyje, pavyzdžiui, Lenkijos menininko Dmitrijaus Buławkos-Fankidejskio. Jo kuriamos formos yra kažkas tarp natūraliai susiformavusio ir specialiai suformuoto pavidalo.

„Lietuvės Agnės Šemberaitės kūryba yra daugiasluoksnė. Jos darbuose svarbus naratyvas, siužetiškumas. Autorė nulipdė dievybę vikšro pavidalu – sočią, ramią, visa matančią, kiek atgrasią, bet kartu keliančią pasitikėjimą. Tik neaišku lieka, ar metamorfozė baigsis peraugimu į visiškai žmogiškąjį pavidalą, ar vabzdžiškasis pradas galutinai pasiglemš bet koki likusį žmogiškumą.

Ukrainos menininkė Maryna Handysh sukūrė keletą didelių skulptūrų – besiskleidžiančių žiedų, simbolizuojančių viltį, trykštančią iš žmogaus gelmės. Galingas delnas ne tik prilaiko žiedus, tačiau kartu atlieka ir saugaus prieglobsčio funkciją“, – parodos anotacijoje rašo A. Seilienė.

Augaliniai motyvai reiškiasi ir brazilės Viviane Diehl darbuose. Ji toliau tęsia savo „Miškų“ seriją, kurdama aukštą sudegusių medžių grupę. Ši serija skatina estetinę ir kartu simbolinę patirtį, apmąstymus apie žmogaus ir gamtos santykį: kaip nuolat dega miškai, taip ir mūsų sielos rusena visuotinio perdegimo sindromo laikais.

Pietų Korėjos atstovas Sunbin Lim taip pat inspiracijų ieško tam tikruose nykimo procesuose. Jo kūrinių motyvai ateina iš senų griuvėsių ir nuolat kintančios ir kartu mirštančios gamtos.

Tarp dviejų polių sąsajų ieško ir Jungtinėje Karalystėje gyvenanti Taivano menininkė Wen-Hsi Harman. Ji tyrinėja buvimą tarpinėje būsenoje tarp dviejų kultūrų. Savo tapatumą autorė bando atskleisti pasitelkdama Formozinio Himalajinio lokio (nykstanti rūšis) įvaizdį.

Britų menininkas Martinas Harmanas toli nuo figūratyvinio vaizdavimo. Savo kūrybą jis grindžia aiškiomis geometrinėmis formomis, kurias modifikuoja ir kuria naujas struktūras. Įdomu tai, kad jo inspiracijos yra gamtiniai architektūriniai paminklai, tokie kaip, pavyzdžiui, Stounhendžas.

Geometrinės formos, architektūrinės struktūros svarbios jaunam lietuvių menininkui Rokui Janušoniui. Į molį jis žiūri kaip į universalią medžiagą ir dar vieną įrankį idėjai išreikšti, atsisakant su keramika tapatinamo amato ir funkcionalumo. R. Janušonis jungia keramikinį tūrį su grafine linija, tyrinėja jų sąveiką. Šį savo kūrybos modelį jis pasitelkė ir Panevėžio simpoziume.

„Kiekvienas simpoziumas įneša savo spalvą į trisdešimt ketverių metų Panevėžio tarptautinių keramikos simpoziumų istoriją, nes kaskart į jį susirenka vis kitokia menininkų grupė. Jų kūrybinis potencialas ir impulsai Panevėžio kultūriniam gyvenimui vainikuojami simpoziumo metu sukurtų darbų parodoje“, – sako Panevėžio miesto dailės galerijos direktorius Egidijus Žukauskas.

Panevėžyje paroda veiks iki lapkričio 4 dienos. Vėliau ji bus eksponuojama Dusetų dailės galerijoje ir Biržų muziejuje „Sėla“.

Simpoziumo organizatorius – Panevėžio miesto dailės galerija, partneriai: Kultūros centras Dusetų dailės galerija, Biržų krašto muziejus „Sėla“. Projektą finansuoja: Lietuvos kultūros taryba, Panevėžio miesto savivaldybė. Rėmėjai: „Kalnapilis“, „Panevėžio stiklas“, „Midenė“, „Regama“.

Panevėžio miesto dailės galerijos inf.

Rimanto Kiaušo nuotr.

Išdegti kūriniai iš krosnies keliaus į galerijos ekspozicijų erdves.

